

# РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. С., 30.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – С., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Симеон Ст. Стойчев

при участието на секретаря Екатерина Ал. Бандрова  
като разгледа докладваното от Симеон Ст. Стойчев Административно наказателно дело № 20211870200555 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания. Делото е образувано по жалбата на Н. К. О., с ЕГН \*\*\*\*\*, с която е обжалвано наказателно постановление № 143 от 27.09.2021 г., издадено от В. Н. П. – началник РУ С.. С наказателното постановление на жалбоподателя за извършени от него нарушения са наложени административни наказания на основание чл.212 от ЗОБВВПИ-„парична санкция глоба" в размер на 500.00 /петстотин / лв.

В жалбата се излагат доводи, че НП е незаконосъобразно, като се твърди, че разпоредбата на чл. 87 от ЗОБВВПИ не въвежда задължение, а представлява правна възможност, от която лицата могат да се възползват и при несъобразяване с нея, лицето не осъществява състав на административно нарушение, а остава без валидно разрешение за носене на оръжие, както и че в конкретният случай са налице предпоставки за приложение разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в резултат на деянието не са настъпили вредни последици и/или щети за държавни институции и трети лица, а на Н. О. никога не са налагани санкции по реда на ЗОБВВПИ и същият винаги е спазвал изискванията на този нормативен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на сочените основания.

Ответника по жалбата не се представлява в проведеното съдебно заседание, не заявява становище.

С. районен съд, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като провери служебно атакуваното Наказателно постановление, намира за установено следното от фактическа страна:

Установи се от събраните по делото доказателства, че свидетелят М. – мл. ПИ КОС при РУ С. установил, че жалбоподателят има издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на ловно оръжие. При явяване на О. на 20.09.2021 г. и при извършване документална проверка в управлението, установил, че срока на разрешителното му е изтекъл, към момента на проверката, като е било валидно до 14.09.2021 г. след проверката О. предал оръжието, а по късно подал документи за продължаване на разрешението. В канцеларията си свидетелят съставил акт за констатираното нарушение. Акта се съставил в присъствие на жалбоподателя и препис му се връчил.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и обжалваното наказателно постановление № 143 от 27.09.2021 г., издадено от В. Н. П. – началник РУ С.. С наказателното постановление на жалбоподателя за извършени от него нарушения са наложени административни наказания на основание чл.212 от ЗОБВВПИ-„парична санкция глоба" в размер на 500.00 /петстотин / лв.

Горната фактическа обстановка се установи от събраните в хода на съдебното следствие доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е допустима. Подадена е от лице с правен интерес от обжалване и срещу наказателно постановление, подлежащо на обжалване по настоящия процесуален ред.

Въз основа на служебно извършената проверка по законосъобразността на обжалваното Наказателно постановление, както и по отношение на

конкретните оплаквания, сторени от жалбоподателя в жалбата, съдът намира следното:

В хода на административно-наказателната процедура са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Административно-наказателното производство е започнало, протекло е и е приключило при нарушаване на процесуалните изисквания на ЗАНН. Актът и наказателното постановление са издадени от органи с материална компетентност. Въпреки това в акта и в наказателното постановление са допуснати процесуални нарушения, водещи до неотстраними пороци на обжалваното постановление или ограничаващи правото на защита на административно-наказания.

На първо място нарушението се изразява в неосъществяване на дължимо поведение в определен от закона срок. Съгласно чл. 87, ал. 1 ЗОБВВПИ в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от посочените документи. В акта и в наказателното постановление е следвало да се посочи точната дата, от която се счита че е пропуснат едномесечния срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2. Считано от тази дата нататък лицето осъществява изпълнителното деяние под формата на бездействие, като не осъществява дължимо поведение. Непосочването на конкретната дата, от която е налице осъществено бездействие, съставлява пропуск, с който е нарушено правото на привлеченото лице да узнае за обвинението срещу него и съответно да осъществи правото си на защита в административно наказателното производство.

На второ място е допуснато процесуално нарушение в атакуваното наказателно постановление, в частта досежно наложеното административно наказание. Съгласно чл. 13 ЗАНН за административни нарушения могат да се предвиждат и налагат следните административни наказания: а) обществено порицание; б) глоба; в) временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

С атакуваното наказателно постановление наложеното наказание е

„парична санкция глоба“. Такова административно наказание не е предвидено в ЗАНН, поради което използваната в наказателното постановление формулировка води до неяснота за вида и характера на наказанието, което съставлява нарушение на правото на защита на административно привлеченото лице.

С оглед изложеното по-горе настоящия състав намира, че следва да отмени обжалваното наказателно постановление поради допуснатите по-горе съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването му.

При този изход на делото следва да се разпределят разноските – жалбоподателя е реализирал разноски от 300 лв. за адвокатско възнаграждение, която сума следва да бъде възложена в тежест на ОДМВР С..

Мотивиран от изложеното С. районен съд

### **РЕШИ:**

ОТМЕНЯ изцяло на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 143 от 27.09.2021 г., издадено от В. Н. П. – началник РУ С..

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН ОДМВР С. да заплати на Н. К. О., с ЕГН \*\*\*\*\*, сумата от 300,00 (триста) лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд С. - Област.

Съдия при Районен съд – С.: \_\_\_\_\_